

Ifølge avisens oplysninger viser en analyse, der er udarbejdet af Unibørs, at boligselskabets egenkapital er tæt på nul, at boligselskabets investeringspolitik siden 1990 har været risikobetonet, og at boligselskabet risikerer yderligere at tabe millionbeløb, hvis obligationskurserne falder yderligere.

Ligeledes erkender bestyrelsesformanden for AKB, Jesper Nygaard, ifølge avisen, at selskabet investerede med den hensigt at få en gevinst.

Ministeren bedes bekræfte, at det ligger klart uden for et boligselskabs formål at føre risikobetonet investeringspolitik, og at selskabets bestyrelse kan ifalde personligt erstatningsansvar, hvis den foretager risikobetonede investeringer med den virkning, at foreningen påføres tab.

Ministeren bedes i denne forbindelse bekræfte, at erstatningsretlige regler for bestyrelsesmedlemmer i almennyttige boligselskaber ligger helt på linje med de regler, der gælder for bestyrelsesmedlemmer i aktie- og anpartsselskaber.

Svar (2/11 94)

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

I begrundelsen for spørgsmålet henvises til en artikel i Jyllands-Posten den 30. september 1994 om AKB's tab på børsinvesteringer. I den forbindelse ønskes bekræftet, at det »ligger klart uden for et boligselskabs formål at føre risikobetonet investeringspolitik, og at selskabets bestyrelse kan ifalde personligt erstatningsansvar, hvis den foretager risikobetonede investeringer med den virkning, at foreningen påføres tab.« Ligeledes ønskes bekræftet, »at erstatningsretlige regler for bestyrelsesmedlemmer i almennyttige boligselskaber ligger helt på linje med de regler, der gælder for bestyrelsesmedlemmer i aktie- og anpartsselskaber.«

Jeg kan oplyse, at bestyrelsen for et almennyttigt boligselskab er underlagt dansk rets almindeligt gældende regler for at ifalde erstatningsansvar.

For så vidt angår spørgsmålet om at vurdere, hvorvidt der er handlet i overensstemmelse med boligselskabets formål, herunder om der har været ført en risikobetonet investeringspolitik, påhviler det den kommunale tilsynsmyndighed – i dette tilfælde Københavns Kommune – at tage stilling hertil. Jeg henviser i øvrigt om disse spørgsmål til mit svar af 27. oktober 1994 på Boligudvalgets spørgsmål 6 (Alm. del – bilag 41), hvoraf det fremgår, at almennyttige bolig-

selskabers placering af midler i obligationer falder inden for de gældende regler, dog således at boligselskabernes administration skal være forsvarlig.

Jeg kan tilføje, at Københavns Kommune er orienteret om den pågældende sag.

Spm. nr. S 28

Til indenrigsministeren (11/10 94) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil regeringen drage omsorg for, at forældre, som er blevet familiesammenført med herboende flygtninge, der har lovet at kunne forsørge forældrene, men alligevel ikke formår det, hjemsendes?«

Begrundelse

Til trods for, at regeringen bryster sig af, at der er strammet op på forsørgerpligten, viser et konkret eksempel fra Høje Taastrup Kommune, at problemerne stadig er store.

Siden 1990 har Høje Taastrup haft 13 tilfælde, heraf 3 i 1994, hvor flygtninge har skrevet under på, at de kunne forsørge deres gamle forældre ved familiesammenføring, men alligevel har flygtninge efterfølgende fået dispensation, så kommunen har været nødt til at overtage forsørgerpligten.

Det er et stigende problem, at der tilsyneladende foregår familiesammenføringer her til landet, hvor forudsætningerne for dette slet ikke er til stede.

Det er spørgerens opfattelse, at kursen må strammes på området, så Direktoratet for Udlændinge ikke giver dispensation til en række mennesker, som kommunerne herefter skal betale i dyre domme til.

Det må være rimeligt, at ministeren lever op til sine egne lovtækster og drager konsekvensen af, at forsørgerpligten er en forudsætning for familiesammenføring. Herefter må det være en naturlig følge af, at forudsætningerne er brudt, at de pågældende familiesammenførte hjemsendes.

Svar (26/10 94)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Indenrigsministeriet har i anledning af spørgs-